

การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน ในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร Sexual Risk Behaviors Surveillance of the Students in Samut Sakhon

ยุพา เองจรัส, กุลธิตา เจริญลาด, ชลธิช กิรมย์
ศิริลักษณ์ จันทรกุล, พริษา เลิศประเสริฐศิริ, ลัดดาวัลย์ แยมอุบล
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษารูปแบบพฤติกรรมทางเพศ 2) เพื่อศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และ 3) เพื่อประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร 32 แห่ง จำนวน 975 คน ในระหว่างวันที่ 15 กรกฎาคม ถึงวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน

เยาวชนมีแฟน/คูรัก ร้อยละ 52.8 โดยกลุ่มที่มีคูรักในอัตราสูงสุด คือ นักศึกษาระดับ ปวส. ร้อยละ 84.3 คูรักส่วนใหญ่ร้อยละ 87.3 มีคูรักเป็นเพศตรงข้าม โดยเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา และเพศพบว่า เพศหญิงมีคูรักเป็นเพศเดียวกันมากกว่าเพศชายในทุกระดับการศึกษา อัตราของการมี “กิ๊ก” โดยรวม ร้อยละ 22.2 อัตราการเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 25.5 นักศึกษาระดับ ปวส. เคยมีเพศสัมพันธ์สูงสุด นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีอัตราเคยมีเพศสัมพันธ์ต่ำสุด นักเรียน/นักศึกษาชายมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศหญิง อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่าเพศชายอายุต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุ 7 ปี ส่วนเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 9 ปี ค่าเฉลี่ยของอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก อายุเฉลี่ย 14.4 ปี บุคคลเพศมีสัมพันธ์ด้วยส่วนใหญ่เป็นแฟน/คูรัก คิดเป็นร้อยละ 81.5 ของกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ และยังพบว่ามีนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กับ ปวช. มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนที่ติดต่อกันทางอินเทอร์เน็ต สาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่เกิดจากความอยากรู้อยากลอง รองลงมา คือ เป็นการแสดงความรักความจริงใจ และความไว้วางใจในคนรัก นอกจากนั้นยังพบว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเกิดจากการถูกบังคับขืนใจ การมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา มีร้อยละ 21.3 ส่วนใหญ่ใช้

วิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ ร้อยละ 90.5 ร้อยละ 81.5 ใช้วิธีการป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัย รองลงมาคือ การใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดทั่วไป

2. ทักษะติดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

นักเรียน/นักศึกษาทุกระดับการศึกษามีทัศนคติโดยรวมโน้มเอียงไปในแนวทาง **ไม่เห็นด้วย** ต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\bar{X} = 2.18$ SD = 0.94) และเห็นด้วยต่อการไม่ควรปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน

นักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำ คือส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\bar{X} = 1.45$ SD = 0.89) โดยเพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่าเพศหญิงในเกือบทุกพฤติกรรม นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่าระดับอื่นๆ และนักศึกษาระดับ ปวส. มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่ากลุ่มอื่น

คำสำคัญ : พฤติกรรมทางเพศ/พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทักษะติดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ/นักเรียน/นักศึกษาสมุทรสาคร/การเฝ้าระวัง

Abstract

The objectives of this research were to study type of sexual behavior, attitude towards sexual risk behavior and evaluated sexual risk behavior of students in Samut Sakhon. Data collected from 975 participants between 15 July–20 September 2011 by questionnaires and data were statistically analyzed in term of percentage, means and standard deviation.

The results were revealed as following :

1. Type of sexual behavior : the sesearch found that the respondents having boy friend and girl friend 52.8%, the highest respondent was the high vocational students
Type of boy friend and girl friend : The first, having the opposite sex, **Having gig :** about 22.2%, **Having sexual intercourse :** rate of having sex 25.5%, high vocational group had the highest. **Age of first time having sexual intercourse :** the first time having sex of males was at 7 years and females was at 9 years and the average of age having sex was 14.4, **The person whom having sexual intercourse :** Most of them having sex with their boy friends / girl friends. **Cause of the first having sexual intercourse :** The first, want to try/ have sexual experience, the second, having sex to show love and sincerity **Having sexual intercourse in past 3 months :** Overall they have sex with 21.3%, **The person whom they having sexual intercourse with :** The first was their boy friends girl friends, **Prcgnant prevention from having sexual intercourse :** Most of

them having pregnant prevention 90.5% and nearly propotion both males and females,
Pregnant prevention method : The first, using condom the second contraceptive.

2. Attitude towards sexual risk behaviors.

The majority group of student didn't agree with all item of sexual risk behavior. Especially they don't agree about illicit substance that make them enjoyable. They agree that living together with opposite sex in the hidden place's not appropriate, not contact with internet's friend and there should to prevent pregnant before having sex.

3. Sexual risk behavior.

The majority group of student reported having their sexual risk behavior at the low level, the finding illustrated that fewer proportions were having sexual risk behavior. However, the percentage of male students who had sexual risk behavior are more mentioned than female and the high vocational students having sexual risk behaviors than the other group.

Keyword : Sexual behaviors / Sexual risk behaviors

: Attitude toward Sexual risk behaviors

: Surveillance / student / Samut Sakhon

บทนำ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียน นักศึกษาและเยาวชนโดยทั่วไป นำไปสู่ภัยทางเพศ เช่น มีการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันสมควรเป็นจำนวนมากและมีผู้ติดเชื้อจากโรคทางเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 เป็นต้นมาประเทศไทยมีอุบัติเหตุงการตั้งครรภ์ของผู้หญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี สูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของเอเชีย (เช่นฤทัย กาญจนจิตตรา และคณะ 2554 : 64) แล้วยังมีภัยทางเพศอื่นๆ อีกมากมายที่เกิดกับเยาวชนนักเรียน นักศึกษา คือภัยจากการข่มขืน การกระทำชำเรา ตลอดจนการใช้ความรุนแรงอื่นๆ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องให้

ความสำคัญและหามาตรการในการป้องกันมิให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่มีโอกาสพบภัยทางเพศได้มาก ทั้งภัยทางเพศที่เกิดขึ้นในครอบครัว ภัยจากเพื่อนที่โรงเรียน ภัยจากครูผู้สอนที่ใกล้ชิดนักเรียน ตลอดจนภัยจากบุคคลในสังคมทั่วไป

นอกจากนั้น พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่ภัยทางเพศยังส่งผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย โดยเฉพาะเยาวชนในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งนอกจากจะเกิดการตั้งครรภ์ในวัยเรียน การติดเชื้อโรคจากเพศสัมพันธ์และการได้รับความรุนแรงต่างๆ แล้วยังพบว่ายังก่อให้เกิดผลกระทบร้ายแรงต่อการศึกษาต่อ โดยส่วนหนึ่งของเยาวชนในวัยเรียนจะต้องออกจากโรงเรียนเพื่อแต่งงาน มีครอบครัว ซึ่งจากข้อมูลของ กฤตยา อาชวนิลกุล

(2554 : 65) พบจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั่วประเทศต้องออกจากโรงเรียนเพราะแต่งงาน ในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 3,127 คน ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่นำไปสู่ภัยและอันตรายต่างๆ ของเด็กและเยาวชนเกี่ยวข้องกับเหตุปัจจัยต่างๆ มากมาย ซึ่งหากสังคมโดยส่วนรวมไม่สามารถป้องกัน ควบคุม และหยุดยั้งเหตุปัจจัยที่นำไปสู่ภัยทางเพศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาภัยทางเพศต่างๆ ก็จะมีทวีความรุนแรงมากขึ้น

จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดหนึ่งที่เยาวชนโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาในสถานศึกษาต่างๆ ยังมีอัตราของการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ และปัจจัยเสี่ยงที่นำไปสู่ภัยทางเพศ โดยเหตุที่ประชาชนของจังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วยคนไทยในพื้นที่และประชาชนที่อพยพมาจากถิ่นอื่นๆ เพื่อมาประกอบอาชีพ ทั้งอาชีพลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม การทำประมง และการทำเกษตร ดังนั้นคนในจังหวัดสมุทรสาครจึงมีทั้งคนไทยที่ย้ายถิ่นและแรงงานต่างด้าวเป็นจำนวนมาก สภาพสังคมในจังหวัดสมุทรสาครจึงมีความหลากหลายทั้งทางด้านอาชีพ เศรษฐกิจ การศึกษา ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เอื้อต่อการเกิดปัญหาต่างๆ ในสังคมที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน โดยในเรื่องของปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียน/นักศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าทวีความรุนแรงมากขึ้นโดยจากข้อมูลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบว่า ในปีการศึกษา 2551 มีนักเรียนต้องออกกลางคันเพราะแต่งงาน 10 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร, 2552) และมีนักเรียนที่ตั้งครรภ์ในวัยเรียนจนถึง พ.ศ. 2554 ทั้งหมด 268 คน (สำนักงานสาธารณสุข

จังหวัดสมุทรสาคร : 2554) ซึ่งจากข้อมูลทั้งหมดจะเห็นได้ว่าเยาวชนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร ยังมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ที่จะนำไปสู่อันตรายและภัยทางสังคม โดยเฉพาะภัยทางเพศ ซึ่งหากปล่อยปละละเลย ไม่มีมาตรการในการป้องกันและควบคุมเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงๆ ให้กับเยาวชนจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวเยาวชนเอง ครอบครัวและสังคมโดยรวม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดสมุทรสาครจะต้องร่วมกันหามาตรการการป้องกันและควบคุมมิให้เยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยง

ในการหามาตรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่อาจจะเกิดขึ้นกับกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา สิ่งสำคัญคือข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ทุกฝ่ายต้องรับรู้ที่จะแยกกลุ่มไดว่านักเรียนกลุ่มใดเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อภัยทางเพศ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวซึ่งการวิจัยการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อภัยทางเพศของนักเรียน/นักศึกษา จะช่วยให้ได้องค์ความรู้ ข้อมูล ตลอดจนแนวทางในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายทางเพศของนักเรียน/นักศึกษาในจังหวัดสมุทรสาครที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับแนวนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการพัฒนาสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษา

3. เพื่อประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ เยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นเยาวชนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษาในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2554 โดยมุ่งศึกษาเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษา เนื้อหาที่ศึกษาประกอบ รูปแบบพฤติกรรมทางเพศ ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน 11 ด้าน คือ 1. การดูสื่อลามกอนาจาร 2. การเที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน 3. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 4. การใช้สารเสพติด 5. การอยู่กับเพื่อนต่างเพศตามลำพังในที่ลับ 6. การกอดจูบ สัมผัสร่างกายอย่างใกล้ชิด 7. การแต่งกายโป๊ ยั่วเย้าให้เกิดอารมณ์ทางเพศ 8. การติดต่อสื่อสารกับคนไม่รู้จักผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต 9. การนัดพบ/นักเที่ยวเตร่กับคนไม่รู้จักผ่านสื่อ 10. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 11. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้วิธีการป้องกัน เวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 16 กรกฎาคม-20 กันยายน 2554

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับชั้นมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับปริญญาตรี จำนวน 33,092 คน จากสถานศึกษาทั้งหมด 53 แห่ง กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างใน

อัตรา 3% ของกลุ่มประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 993 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) โดยในขั้นตอนแรกทำการสุ่มสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลากได้รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 แห่ง

2. จากสถานศึกษาที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างสุ่มอย่างง่ายเพื่อเลือกชั้นเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานศึกษา ตามสัดส่วนของจำนวนนักเรียน/นักศึกษา แต่ละแห่งได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน/นักศึกษาจำนวน 993 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลรูปแบบพฤติกรรมทางเพศ มี 9 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มี 11 ข้อ โดยเป็นแบบประมาณค่า 4 ระดับของลิเคิร์ท (Likert scale) คือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีข้อความที่เป็นทั้งด้านบวกและด้านลบเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ตอนที่ 4 เป็นแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มี 11 ข้อ โดยลักษณะคำถามให้ประมาณค่าระดับการปฏิบัติ 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัตินานๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติเลย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน/นักศึกษา ในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ระหว่างวันที่ 15 กรกฎาคม-20 กันยายน พ.ศ. 2554

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลผลข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลักษณะของข้อคำถามแต่ละข้อ

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน

1.1 การมีแฟน/คู่รัก เยาวชนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีแฟน/คู่รัก ร้อยละ 52.8 โดยกลุ่มที่มีคู่รักในอัตราสูงสุด นักศึกษาระดับ ปวส. ร้อยละ 84.3 นักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับ ปวส. มีอัตราแฟน/คู่รัก สูงกว่านักเรียนชาย ส่วนนักศึกษาในระดับ ปวส. และปริญญาตรีเพศชาย จะมีแฟน/คู่รัก มากกว่ากลุ่มนักศึกษาหญิง

1.2 ลักษณะแฟน/คู่รัก ส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.3 มีคู่รักเป็นเพศตรงข้าม

1.3 การมี “กิ๊ก” อัตราของการมี “กิ๊ก” โดยรวมร้อยละ 22.2

1.4 การมีเพศสัมพันธ์ อัตราการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 25.5 โดยพบว่า นักศึกษาระดับ ปวส. เคยมีเพศสัมพันธ์สูงสุด ร้อยละ 58.6

และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีอัตราเคยมีเพศสัมพันธ์ต่ำสุด ร้อยละ 14.2 ส่วนใหญ่นักเรียน/นักศึกษาชายมีประสบการณ์ การมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศหญิง

1.5 อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า เพศชายอายุต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุ 7 ปี ส่วนเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 9 ปี ค่าเฉลี่ยของอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 14 ปี

1.6 บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย ส่วนใหญ่เป็นแฟน/คู่รัก คิดเป็นร้อยละ 81.5 และยังพบว่ามีนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กับ ปวช. มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนที่ติดต่อทางอินเทอร์เน็ต

1.7 สาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่เกิดจากความอยากรู้อยากลอง รองลงมาคือ เป็นการแสดงความรักความจริงใจ และความไว้วางใจในคนรัก

1.8 การมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา มี ร้อยละ 21.3 นักศึกษาระดับ ปวส. มีอัตราการมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา สูงสุด ร้อยละ 50.0 ของกลุ่มนักศึกษา

1.9 บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่คือ แฟน/คู่รัก ร้อยละ 93.8

1.10 การป้องกันการตั้งครรภ์จากการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ ร้อยละ 90.5

1.11 วิธีที่ใช้ในการป้องกันการตั้งครรภ์ ร้อยละ 81.5 ใช้วิธีการป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัย รองลงมาคือ การใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดทั่วไป

2. ทศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นักเรียน/นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) ของทัศนคติ

ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ = 2.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.94 แสดงว่านักเรียน/นักศึกษาทุกระดับการศึกษามีทัศนคติโดยรวมโน้มเอียงไปในแนวทางไม่เห็นด้วย ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายพฤติกรรมเสี่ยงพบว่า นักเรียน/นักศึกษามีทัศนคติไม่เห็นด้วย

เกือบทุกพฤติกรรมเสี่ยง โดยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำสุด และนักศึกษาระดับ ปวส. มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงสุดระดับอื่นๆ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน/นักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ระดับการศึกษา										รวม	
	มัธยมต้น		มัธยมปลาย		ปวช.		ปวส.		ปริญญาตรี			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การดูสื่อลามก อนาจาร เป็นเรื่องปกติที่นักเรียน/นักศึกษาส่วนใหญ่ก็ทำกัน	1.99	0.74	2.14	0.84	2.24	0.84	2.47	0.81	2.33	0.75	2.11	0.80
2. การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น ผับ บาร์ ในเวลากลางคืนในโอกาสพิเศษบ้างไม่เป็นไร	1.98	0.86	2.15	0.67	2.26	0.78	2.30	0.78	2.48	0.89	2.11	0.82
3. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องธรรมดาที่วัยรุ่นนักเรียน/นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มกัน	1.93	0.74	2.01	0.79	2.17	0.89	2.09	0.96	2.29	0.84	2.03	0.79
4. การใช้สารเสพติด เช่น ัญชา ยาบ้า ยาไอซ์ ยาเค เป็นครั้งคราวเพื่อความสนุกสนานไม่ก่อให้เกิดปัญหาอะไร	1.45	0.88	1.41	0.93	1.46	0.91	1.57	0.80	1.57	0.69	1.46	0.66
5. การอยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับตาคนกับเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ	2.32	0.86	2.66	0.84	2.56	0.96	2.52	0.99	2.70	0.82	2.39	0.99
6. การกอดจูบ/การสัมผัสกันอย่างใกล้ชิดกับแฟน/คนรักในที่ลับตาคนเป็นเรื่องธรรมดาของนักเรียนนักศึกษาในปัจจุบัน	1.87	0.78	1.91	0.98	2.16	0.73	2.21	0.68	1.64	0.91	1.97	0.80
7. การแต่งกายโป๊/ไม่สุภาพของผู้หญิง เป็นแฟชั่นไม่ทำตามจะเขย	1.82	0.86	1.88	0.79	2.15	0.83	2.01	0.76	2.20	0.84	1.91	0.81
8. เราไม่ควรติดต่อสื่อสารกับคนไม่รู้จักผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต	2.65	0.74	2.46	0.84	2.6	0.86	2.70	0.84	2.53	0.93	2.61	1.00

ตารางที่ 1 แสดงทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน/นักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา
(ต่อ)

รายการ	ระดับการศึกษา										รวม	
	มัธยมต้น		มัธยมปลาย		ปวช.		ปวส.		ปริญญาตรี			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9. การนัดพบปะ/เที่ยวเตร่กับบุคคลที่รู้จักผิวเผิน หรือรู้จักผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องธรรมดาของสังคมในปัจจุบัน	1.83	0.84	1.88	0.92	1.9	0.74	2.02	0.90	2.22	0.78	1.91	0.83
10. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ ธรรมดาในปัจจุบัน	1.72	0.47	1.84	0.83	2.15	0.94	2.32	0.82	2.38	0.70	1.88	0.87
11. เราไม่ควรมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันการตั้งครรภ์และป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.47	0.84	2.41	0.84	2.55	1.01	2.41	0.93	2.62	0.99	2.55	1.14
รวม	2.09	0.80	2.16	0.89	2.20	0.98	2.26	0.96	2.35	0.86	2.1	0.94

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน/นักศึกษา ในจังหวัดสมุทรสาครโดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ = 1.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.89 แสดงว่านักเรียน/นักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำ คือส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยเมื่อพิจารณาในแต่ละพฤติกรรมพบว่า ทั้งนักเรียน/นักศึกษา ส่วนใหญ่ปฏิบัติต่างๆ

ครั้ง ในเรื่องการดูสื่อลามกอนาจารที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การอยู่กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองในที่ลับตาคน การติดต่อสื่อสารกับคนไม่รู้จักผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ นักเรียน/นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติ โดยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำสุด และนักศึกษาระดับปวส. มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน/นักศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามระดับชั้นที่ศึกษา

รายการ	ระดับการศึกษา										รวม	
	มัธยมต้น		มัธยมปลาย		ปวช.		ปวส.		ปริญญาตรี			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ดูสื่อลามกอนาจารที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ (เช่น คลิปโป๊/VCD/DVDโป๊/ภาพยนตร์/เว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต/หนังสือโป๊)	1.52	0.84	1.62	0.90	1.57	0.84	1.75	0.84	2.11	0.93	1.60	0.89
2. เที่ยวสถานเริงรมย์/สถานบันเทิงในเวลากลางคืน (เช่น ผับ บาร์ แหล่งบริการทางเพศ)	1.29	0.69	1.41	0.89	1.49	0.79	1.72	0.91	1.83	1.08	1.40	0.75
3. ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา/ไวน์/เบียร์	1.53	0.78	1.64	0.74	1.67	0.92	2.07	0.98	1.81	0.98	1.64	0.84
4. ใช้สารเสพติด เช่น กัญชา ยาบ้า ยาไอซ์ ยาเค	1.10	0.91	1.15	0.70	1.16	0.87	1.45	0.76	1.38	1.05	1.16	0.92
5. อยู่กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองในที่ลับตาคน	1.38	0.83	1.51	0.90	1.68	0.95	1.80	0.84	1.64	0.54	1.50	0.84
6. กอดจูบ สัมผัสร่างกายอย่างใกล้ชิดกับบุคคลในที่ลับตาคน	1.28	0.90	1.38	0.84	1.61	0.84	1.80	0.79	1.59	0.93	1.41	0.90
7. แต่งกายโป๊ ล่อแหลม ยั่วเย้าให้เกิดอารมณ์ทางเพศ	1.24	0.84	1.24	0.91	1.44	0.96	1.49	0.85	1.35	0.89	1.29	0.94
8. ติดต่อสื่อสารกับคนที่ไม่รู้จักผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต	1.55	0.73	1.60	0.90	1.89	0.86	2.00	0.94	1.77	0.97	1.65	0.86
9. นัดพบ/เที่ยวเตร่กับบุคคลที่รู้จักผิวเผิน หรือรู้จักผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต	1.20	0.69	1.23	0.84	1.33	0.91	1.55	0.84	1.46	0.84	1.27	0.96
10. มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	1.21	0.83	1.37	0.85	1.75	0.84	1.82	0.93	1.83	0.83	1.40	0.84
11. มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย หรือวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์อื่นๆ	1.17	0.84	1.29	0.84	1.61	0.79	1.58	0.86	1.64	0.94	1.32	1.00
รวม	1.34	0.83	1.42	0.87	1.75	0.88	2.04	0.87	1.67	0.91	1.45	0.89

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษารูปแบบพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียน/นักศึกษา ในจังหวัดสมุทรสาครมีอัตราการมีคูรัก/แฟน ร้อยละ 52.8 โดยนักศึกษาระดับ ปวส. มีอัตราการมีแฟน/คูรัก สูงสุด นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีแฟน/คูรักในอัตราต่ำสุด และนักเรียน/นักศึกษาทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 87.3 มีแฟน/คูรัก เป็นเพศตรงข้าม นอกจากนั้น ยังพบว่า นักเรียน/นักศึกษามี “กิ๊ก” โดยรวมร้อยละ 22.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งจะเห็นได้ว่าอัตราการมีคูรัก/แฟน อยู่ในระดับปานกลางคือ เกินครึ่งหนึ่งของเยาวชน มีแฟน/คูรัก ซึ่งถือเป็นสิ่งปกติวิสัยของวัยที่เป็นไปตามพัฒนาการทางเพศ เนื่องจากเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางเพศที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศเพื่อตอบสนองทางด้านเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ การมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศจะช่วยให้เกิดความพึงพอใจ และตอบสนองความต้องการด้านชีวภาพ คือการตอบสนองแรงขับทางเพศที่เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจในเพศตรงข้ามกับตอบสนองความต้องการทางสังคม (จันทวิภา ดิลกสัมพันธ์ : 2543) นอกจากนั้นจะพบว่าในปัจจุบันอิทธิพลของสื่อสารมวลชนต่างๆ เป็นสิ่งกระตุ้นและยั่วยุให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพศได้มาก โดยชายและหญิงสามารถติดต่อสื่อสารทั้งการปฏิสัมพันธ์พบปะกันโดยตรง และการพบปะผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การเป็นแฟน/คูรักของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน

1.2 จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียน/นักศึกษา ในจังหวัดสมุทรสาครมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์โดยรวม ร้อยละ 25.5 โดยนักศึกษาระดับ

ปวส. มีอัตราเคยมีเพศสัมพันธ์สูงสุด รองลงมาคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์ต่ำสุด ซึ่งผลการศึกษารังนี้้อัตราของการเคยมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าการศึกษาของ สุพัตรา ศรีวนิชชากร และคณะ (2553) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีใน 5 กลุ่มประชากรของพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2553 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีอัตราการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 9.4 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช. ปี 2 มีอัตราการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 28.9 แต่ผลการศึกษาอัตราการมีเพศสัมพันธ์โดยรวมต่ำกว่าผลการศึกษาของ วงเดือน สุวรรณศิริ นันทนา น้ำฝน และวราวรรณ ทิพย์วาริรมย์ (2549) ที่พบว่าวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลกมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 33.8

1.3 จากผลการศึกษาที่พบว่านักเรียน/นักศึกษา มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ย 14 ปี โดยมีอายุระหว่าง 7-20 ปี ซึ่งต่ำกว่าผลการศึกษาของ วงเดือน สุวรรณศิริ นันทนา น้ำฝน และวราวรรณ ทิพย์วาริรมย์ (2551) ที่พบว่าวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลกมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุระหว่าง 10-22 ปี และต่ำกว่าผลการศึกษาของ อนงค์ ประสานนวนกิจ ประณีต ส่งวัฒนา และบุญวดี เพชรรัตน์ (2522) ที่ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดสงขลา และพบว่าอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 15.9 ปี โดยพบว่าเพศชายมีอายุเฉลี่ย การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่าเพศหญิงเช่นกัน ซึ่งผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าเยาวชนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีเพศสัมพันธ์

เร็วขึ้น โดยมีอายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต่ำกว่าผลการศึกษาที่ผ่านมา และพบว่าอายุของการมีเพศสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดก็น้อยกว่าการศึกษาที่ผ่านมาเช่นกัน ซึ่งการมีนักเรียน/นักศึกษามีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นทั้งที่อยู่ในวัยเรียนเป็นผลจากเยาวชนที่มีพัฒนาการทางเพศเร็วขึ้นด้วยเหตุปัจจัยหลายประเภท ทั้งปัจจัยทางชีวภาพที่กระตุ้นให้เยาวชนมีโฮโมนเพศในอายุที่ต่ำลง โดยนักเรียนหญิงในปัจจุบันมีประจำเดือนตั้งแต่อายุไม่ถึง 10 ปี และนักเรียนชายก็มีพฤติกรรมทางเพศเข้าสู่วัยรุ่นพร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ ตั้งแต่อายุ 11-12 ปี ประกอบกับปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นและส่งเสริมให้วัยรุ่นชาย/หญิงมีโอกาสใกล้ชิดกันและมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

1.4 บุคคลที่นักเรียน/นักศึกษา มีเพศสัมพันธ์ด้วย ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่นักเรียน/นักศึกษา มีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คูรัก ร้อยละ 93.8 รองลงมาคือเพื่อร่วมสถาบัน ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วงเดือน สุวรรณศิริ และคณะ (2551) ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์ และคณะ (2550) อุสึ ศักดิ์สุวรรณ (2552) และสุพัตรา ศรีวณิชกร และคณะ (2553) ที่พบว่านักเรียน/นักศึกษาส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟน/คูรัก

1.5 ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียน/นักศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร ส่วนใหญ่เกิดจากความอยากรู้อยากลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.0 ของกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ รองลงมาร้อยละ 38.5 คือเป็นการแสดงความรักความจริงใจ ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ วิทยา นาควัชร (2531) ที่กล่าวถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

ไว้ว่าเกิดจากวัยรุ่นชอบทดลอง อยากรู้อยากลอง อยากรู้อยากเห็น ซึ่งความอยากรู้อยากลองประกอบกับแรงขับทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์จะเป็นการตอบสนองความปรารถนาและความต้องการทางเพศซึ่งถูกกระตุ้นโดยปัจจัยสภาพแวดล้อมและโฮโมนเพศในวัยที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์

นอกจากนั้นผลการศึกษาเหตุผลของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจำแนกตามเพศพบว่า เหตุผลการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของเพศชายคือความอยากรู้อยากลองมากที่สุดในทุกระดับการศึกษา แต่เพศหญิงพบว่าเกิดจากความไว้วางใจในแฟน/คนรัก สูงสุด

ซึ่งเหตุผลที่ต่างกันนั้นเกิดจากความแตกต่างของชายและหญิงในเรื่องเพศตามแนวคิดของ พรรรพพิไล ศรีอาภรณ์ (2537) ที่กล่าวว่า เพศชายอาจมีเพศสัมพันธ์ได้โดยไม่มีความรัก แต่เพศหญิงการมีเพศสัมพันธ์จะมีขั้นตอน กล่าวคือความต้องการก้าวจากการมีสัมพันธ์ภาพไปสู่การเกิดความรัก การมีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นมักจะเป็นเพราะฝ่ายหญิงคิดว่ามีความรักซึ่งกันและกันจึงยอมสละให้ได้

1.6 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีการป้องกันการตั้งครรภ์ คิดเป็นร้อยละ 90.5 โดยวิธีการการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ใช้มากที่สุดคือ การสวมถุงยางอนามัย ร้อยละ 81.5 ทั้งเพศชายและหญิง ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า อัตราการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักเรียน/นักศึกษา ในจังหวัดสมุทรสาคร สูงกว่าการศึกษาของฐิติพร อิงคถาวรวงศ์ และคณะ (2550) ที่พบว่าวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลาและพัทลุง มีการป้องกันการตั้งครรภ์โดยใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 37.8 และสูงกว่าการศึกษาของ วงเดือน สุวรรณศิริ และคณะ

(2549) ที่พบว่า เยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลกมีเพศสัมพันธ์โดยใช้วิธีการป้องกันด้วยถุงยางอนามัย ร้อยละ 11.3 และสูงกว่าการศึกษาของอุสึ ศักดิ์สุวรรณ (2552) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตเมืองจังหวัดน่านที่มีเพศสัมพันธ์มีการป้องกันการตั้งครรภ์โดยใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 50.0 และยิ่งสูงกว่าการศึกษาของ อนงค์ ประสารนนวนกิจ และคณะ (2552) ที่พบว่าเยาวชนในสถานศึกษาในจังหวัดสงขลามิเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และใช้วิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ โดยวัยรุ่นชายใช้ร้อยละ 29.9 และวัยรุ่นหญิงใช้ร้อยละ 35.2 นอกจากนั้นผลการศึกษายังพบว่าสูงกว่าการศึกษาของ สมพล วันตะเมส ที่พบว่าเยาวชนไทยในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในพื้นที่กรุงเทพมหานครละเว้นการใช้ถุงยางอนามัยป้องกันการตั้งครรภ์ถึงร้อยละ 64.0 ซึ่งแสดงว่าเยาวชนในจังหวัดสมุทรสาครมีอัตราการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันการตั้งครรภ์ในอัตราที่สูงกว่า

2. จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียน/นักศึกษาในจังหวัดสมุทรสาครส่วนใหญ่มีทัศนคติโน้มเอียงไปในแนวทางไม่เห็นด้วย ต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเห็นด้วย ต่อการไม่ปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีระดับทัศนคติต่ำสุด และนักศึกษาระดับ ปวส. มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียน/นักศึกษาระดับอื่นๆ ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่านักศึกษาระดับอื่นๆ และนักศึกษาระดับ ปวส. มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าระดับอื่นๆ โดยเป็นไปตามแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติที่ว่าทัศนคติมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล เราสามารถคาดการณ์พฤติกรรมของ

บุคคลได้จากทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น โดยหากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดก็มีแนวโน้มที่บุคคลจะมีพฤติกรรมคล้อยตามทัศนคตินั้น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีทัศนคติไม่ดีต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านักเรียนระดับอื่นๆ จึงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่ำกว่ากลุ่มที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมสูงกว่า

3. ผลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศพบว่า นักเรียน/นักศึกษาในจังหวัดสมุทรสาครมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับต่ำคือส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติ และปฏิบัตินานๆ ครั้งต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยพบว่านักเรียน/นักศึกษายามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียน/นักศึกษาหญิง ซึ่งผลการศึกษาใกล้เคียงกับผลการศึกษาของ อาทิตย์ รุ่งเสรีชัย (2547) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาพื้นฐานกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมเสี่ยงในระดับต่ำ และนักเรียนชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนหญิง และใกล้เคียงกับผลการศึกษาของวรุณีย์ สีม่วงงาม (2553) ที่พบว่าวัยรุ่นชายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

นอกจากนั้นผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำสุด และนักศึกษาระดับ ปวส. มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่านักเรียน/นักศึกษาระดับอื่นๆ ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ยังเรียนอยู่ในโรงเรียนซึ่งมีระเบียบวินัยเข้มงวด และพักอาศัยอยู่กับบ้านบิดา/มารดา และผู้ปกครอง ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. และปริญญาตรี เป็นระดับการศึกษาที่สามารถใช้ชีวิต

อิสระ พักอยู่ตามหอพักหรือบ้านเช่า และชีวิตไม่ถูกควบคุมด้วยระเบียบวินัยมาก จึงมีอิสระในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ยังพบว่า นักศึกษาระดับ ปวส. มีอัตราการมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบข้อมูล รูปแบบพฤติกรรมทางเพศ ทักษะติดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน ในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งข้อมูลที่พบนี้สามารถนำไปใช้เพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันภัยทางเพศที่อาจจะเกิดขึ้นกับเยาวชนของจังหวัดสมุทรสาครและท้องถิ่นอื่นๆ

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับพ่อแม่และผู้ปกครองพ่อแม่/ผู้ปกครองของเยาวชน ควรดูแลเอาใจใส่บุตรหลานของตนเองอย่างใกล้ชิด และสังเกตพฤติกรรมของบุตรหลาน ตลอดจนควรรู้จักและมีข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท ควรพูดคุยกับบุตรหลานเพื่อสร้างความรัก ความเข้าใจ และรู้จักทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ตลอดจนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของบุตรหลานและกลุ่มเพื่อน

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

สถานศึกษาควรจัดระบบการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน/นักศึกษา โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจัดการพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้ เพื่อให้ครู อาจารย์ผู้สอนได้มีข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน/

นักศึกษาอย่างถูกต้อง และทันสมัย ใช้ข้อมูลที่มีอยู่วางแผนในการควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนำไปสู่ภัยทางเพศ

นอกจากนั้น สถานศึกษาควรได้มีการวางแผนการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยการสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษาให้สามารถประสานการใช้ข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังระหว่างสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนในจังหวัดสมุทรสาคร ควรได้จัดดำเนินการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและมีการประสานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในท้องถิ่น และพื้นที่ใกล้เคียงในการใช้ข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบาย และวางแผนการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาทางเพศของเยาวชนได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของเยาวชนในสถานศึกษา เยาวชนในกลุ่มอื่นๆ และประชากรกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพและวัยในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดอื่นๆ เป็นประจำทุกปี โดยกำหนดช่วงเวลาในการศึกษาวิจัยใกล้เคียงกัน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาแนวโน้มของรูปแบบพฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของประชาชนในแต่ละกลุ่มอาชีพ/วัย อย่างต่อเนื่อง
และวิเคราะห์แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
อย่างละเอียด

2.3 ควรศึกษาวิจัยเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรม
เสี่ยงทางเพศของเยาวชนโดยรวมทั้งประเทศเป็น
ประจำทุกปี เพื่อให้มีข้อมูลทำนายพฤติกรรมแนวโน้ม
พฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของเยาวชนไทย จำแนกตามรายจังหวัดที่ถูกต้อง
ชัดเจน

บรรณานุกรม

- กุลวดี เถนว่อง (ราชภัฏที) และคณะ. (2551). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และแนวทางการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน. กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.**
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). **เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : โสภณการพิมพ์.**
- _____. (2538). **“ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาหญิงระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.**
- ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์. (2550). **รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา. สงขลานครินทร์เวชสาร. 25, 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2550) : 511-513.**
- สุพัตรา ศรีวณิชชากร และคณะ. (2553). **รายงานการวิจัยเรื่องการเฝ้าระวังพฤติกรรมทางเพศที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2553 นครปฐม. สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.**
- พรณพิล ศรีอาภรณ์ (2537). **การพยาบาลครอบครัววิกฤต : การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- วารุณี สิม่วงงาม. (2553). **รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชาย ในเขตเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติเรื่อง กำลังคนด้านสุขภาพกับการบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ 2-4 มิถุนายน 2553.**
- วงเดือน สุวรรณศิริ, นันทนา น้ำฝน, วรพรรณ ทิพย์วาริมย์. (2551). **“พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษา จังหวัดพิษณุโลก.” วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร. 16, 2 (มิถุนายน-กรกฎาคม 2551) : 147-155.**
- วิทยา นาควัชร. (2527). **“การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่น.” ในเอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 37. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.**
- _____. (2531). **เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.**
- วิทยา นาควัชร. (2544). **ตอบปัญหาการเลี้ยงลูกและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนพับลิชชิ่ง.**
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. (2552). **สุขภาพคนไทย 2552 : เพื่อสุขภาวะแห่งมวลมนุษยชาติความรุนแรง กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนพับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).**
- _____. (2554). **สุขภาพคนไทย 2552. เอกอภีร์พัฒนานโยบายสาธารณสุข : เพื่อชีวิตและสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนพับลิชชิ่ง จำกัด.**

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร. “ข้อมูลจำนวนนักเรียน ปีการศึกษา 2554.” งานข้อมูลสารสนเทศ.

อนงค์ ประสานนวนกิจ, ประณีต ส่งวัฒนา, บุญวดี เพชรรัตน์. (2552). “รายงานการวิจัยเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และรูปแบบพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดสงขลา.” สงขลานครินทร์เวชสาร 27, 5 (กันยายน-ตุลาคม 2552) : 370.

อุสึ ศักดิ์สุวรรณ. (2552). รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตเมืองจังหวัดน่าน. น่าน. กลุ่มงานสุขศึกษา โรงพยาบาลน่าน.

อาทิตย์ รุ่งเสรีชัย. (2547). ความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.